

[Løvig Simonsen]

ning og funktion. Jeg går ud fra, at de kommende drøftelser i udvalget vil vise, hvorledes flertallet ønsker en fornyelse af vort ankesystem.

Lad mig understrege, at det for Socialdemokratiet har været væsentligt at få nedsat sagsbehandlingstiden ved, at de fleste sager afgøres i styrelserne, ved at få et miljøankenævn, der i kraft af sin sammensætning er i stand til at foretage en helhedsvurdering og træffe beslutninger på grundlag heraf, og ved at få et ankesystem, der primært tager hensyn til miljøet.

Socialdemokratiets forslag tilgodeser denne fornyelse, men naturligvis er vi åbne over for en drøftelse af de problemer, en sådan ændring giver.

Rønholt (KF):

Da vores ordfører, hr. Ahlmann-Ohlsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre følgende bemærkninger:

Beslutningsforslag nr. B 107 indeholder bl.a. forslag om ændring af Miljøankenævnets sammensætning. Ankenævnet skal bestå af seks medlemmer valgt af Folketinget. Formand og næstformand vælges af og blandt medlemmerne. Valgperioden svarer til Folketingets.

Miljøankenævnet er et udpræget tvistorgan, der afgør spørgsmål, der ofte har meget stor betydning for de enkeltpersoner, virksomheder m.v., som berøres af afgørelserne. Afgørelserne er af rent retlig karakter, navnlig efter den seneste ændring af formålsbestemmelsen i loven. Samtidig drejer det sig om spørgsmål, hvor der ofte er behov for betydelig sagkundskab for at kunne vurdere de problemstillinger, der opstår, herunder de ofte modstridende tekniske analyser og vurderinger.

Dette er begrundelsen for, at Det Konserverative Folkeparti i sin tid fik indsat Miljøankenævnet som en retssikkerhedsgaranti. Og partiet finder fortsat, at der er behov for nævnet i dets nuværende skikkelse.

Det er ikke udtryk for, at partiet ikke ønsker en hurtig og aktiv indsats i miljøspørgsmål, men derimod for, at vi mener, der er et hensyn at tage til retsbeskyttelsen af de mennesker og de arbejdspladser, som kan komme i klemme, efterhånden som miljøkraverne helt berettiget vokser.

Det er betænkeligt, hvis et sådant tvistorgan ikke længere skal være politisk uafhængigt. Vi har i grundlovens § 3 en adskillelse af den lovgivende, den dømmende og den udøvende magt. Det foreliggende beslutningsforslag indeholder en farlig udvanding af denne opdeling. Og dette bliver særlig betænkeligt, når det som her drejer sig om afgørelser af ofte vidtrækkende betydning for dem, der berøres af afgørelserne.

Hertil kommer som nævnt, at den store sagkundskab, der er samlet i det eksisterende ankenævn, vil blive sat overstyr.

Endelig er det svært at se, hvorledes den normale kontrol med forvaltningen, som vi vel alle hylder, skal kunne fungere over for et sådant nævn. Hvis medlemmerne af nævnet bliver folketingsmedlemmer, hvad de formentlig bliver, kan det vel ikke undgå at få indflydelse på ombudsmandens mulighed for på Folketingets vegne at få kontrol med nævnets afgørelser.

Jeg erkender, at det er uheldigt med en for lang sagsbehandlingstid, men nævnet skal også ses i lyset af andre former for retsbeskyttelse med et tolagssystem. Vi må se, om det kan smidiggøres efter arealudvalgets rapport.

Om beslutningsforslag nr. B 140 vil jeg blot sige, at forslaget punkt 2 er så vagt formuleret, at det i realiteten ikke er muligt at fastslå, hvorledes nævnet skal se ud efter forslagsstillernes opfattelse. Den generelle inhabilitetsbestemmelse, hvorefter medlemmerne skal være uafhængige af erhvervsinteresser, synes at gøre det svært at sammensætte nævnet således, at erhvervmæssige interesser er repræsenteret.

Vi har i øvrigt netop vedtaget en fremragende forvaltningslov, der fastsætter klare regler om specielt inhabilitet, og som medfører, at personer, der i konkrete sager har særlige interesser, er forpligtet til at vige deres sæde. Disse regler må efter min opfattelse kunne sikre det, forslagsstillerne ønsker med denne meget vidtgående regel.

Bestemmelserne i punkt 4 om begrundelse af nævnets afgørelser forekommer uheldig, når vi netop har indført en generel forvaltningslov, der stiller krav om, at en afgørelses hovedhensyn skal anføres i begrundelsen for afgørelsen. Som det fremgår flere steder i forarbejderne til denne lov, er det hensigten, at sådanne særregler om inhabilitet eller be-